

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 26. maj 2015
Kontor: Kontoret for Humanitært
ophold og udsendelser
Sagsbeh: Michael Schaumburg-
Müller
Sagsnr.: 2015-0037-0127
Dok.: 1612481

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 7 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Kompetenceændring i relation til sager om humanitær opholdstilladelse m.v.) (L 194), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 19. maj 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Mette Frederiksen

/

Frederik Gammeltoft

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 7 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Kompetenceændring i relation til sager om humanitær opholdstilladelse m.v.) (L 194):

”Vil ministeren oplyse, om der findes eksempler fra perioden 1985-2015, hvor en udtalelse fra Folketingets Ombudsmand har ført til en ændret praksis for Justitsministeriets tildeling af humanitær opholdstilladelse? Spørgsmålet bedes besvaret forud for 2. behandling, dog senest tirsdag den 26. maj 2015 kl. 10.00”

Svar:

1. Adgangen til humanitær opholdstilladelse blev indført i 1985, og praksis på området er gennem årene blevet justeret med henblik på løbende at sikre, at ordningen anvendes i overensstemmelse med formålet.

Et samlet overblik over udviklingen i praksis og en nærmere vurdering af baggrunden for de justeringer af praksis, der måtte være foretaget siden 1985, herunder om der måtte være foretaget ændringer på baggrund af en udtalelse fra Folketingets Ombudsmand, vil kræve en manuel gennemgang af et stort antal afgørelser om humanitær opholdstilladelse.

Det har desværre ikke været muligt at foretage en sådan gennemgang.

2. Praksis på området for humanitær opholdstilladelse er dog gennem årene blevet beskrevet i en række praksisnotater, som er blevet oversendt til Folketinget.

Praksisnotaterne indeholder – foruden en beskrivelse af gældende praksis – også en beskrivelse af de ændringer, der er foretaget og i nogen tilfælde baggrunden herfor.

En gennemgang af praksisnotaterne sammenholdt med praksis på området i dag kan derfor give et billede af, hvilke ændringer der er foretaget og baggrunden herfor. Det skal understreges, at billedet ikke er fuldstændigt. Det skyldes bl.a., at praksisnotaterne ikke dækker perioden helt tilbage til 1985.

På den baggrund kan det oplyses, at Justitsministeriet har sammenholdt gældende praksis for meddelelse af helbredsbetings humanitær opholdstil-

ladelse, opholdstilladelse til familier med børn, der kommer fra et land i krig, samt opholdstilladelse efter det såkaldte overlevelseskriterium med beskrivelsen af samme praksis i Indenrigsministeriets notat af 21. marts 1993, som blev oversendt til Folketinget den 27. april 1993.

For så vidt angår de øvrige hovedgrupper af kriterier, der i dag kan begrunde meddelelse af humanitær opholdstilladelse, har Justitsministeriet sammenholdt gældende praksis med beskrivelsen i de praksisnotater, som løbende er blevet oversendt til Folketinget siden den 18. april 2006.

På baggrund af det gennemgåede materiale er det Justitsministeriets umiddelbare vurdering, at der ikke er foretaget ændringer i forhold til praksis for meddelelse af humanitær opholdstilladelse på baggrund af en konkret udtalelse fra Folketingets Ombudsmand.

Det understreges, at der som anført ikke er tale om en fuldstændig gennemgang af udviklingen i praksis på området for humanitær opholdstilladelse.

3. Det skal i den forbindelse bemærkes, at Folketingets Ombudsmand i en udtalelse af 4. november 2013 (FOB 2013-25) bl.a. har udtalt følgende om sin kompetence i forhold til afgørelser om humanitær opholdstilladelse:

”En afgørelse om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, beror på en skønsmæssigt præget vurdering. Jeg kan som udgangspunkt ikke foretage denne vurdering på en anden og bedre måde end myndighederne, som har særlige forudsætninger for at træffe afgørelser på området, bl.a. i kraft af deres erfaringer.

Jeg kan kun kritisere sådanne afgørelser, hvis der foreligger særlige omstændigheder. Det kan f.eks. være, hvis myndighederne ikke har undersøgt sagen godt nok, eller hvis afgørelsen er udtryk for usaglig forskelsbehandling. Det kan også være, hvis afgørelsen er i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder artikel 2 og 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.”

I den konkrete sag fandt Folketingets Ombudsmand ikke grundlag for at kritisere Justitsministeriets afslag på humanitær opholdstilladelse. Ombudsmanden udtalte i den forbindelse bl.a. følgende:

”Jeg har ved min vurdering af sagen navnlig lagt vægt på, at den praksis, som er beskrevet i notatet om praksis for meddelelse af humanitær opholdstilladelse – herunder beskrivelsen af, hvornår behandlingsmulighederne i hjemlandet undersøges – er fremlagt for Folketinget. Praksisnotatet fra 2008 er således som nævnt ovenfor omtalt i bemærkningerne til lovforslag nr. L 188 af 26. marts 2010, der senere blev vedtaget som lov nr. 572 af 31. maj 2010. Hertil kommer, at såvel

praksisnotatet fra 2008 som praksisnotatet fra 2010 er sendt til Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik. Jeg må anse den beskrevne praksis for tiltrådt af Folketinget.

Det må derfor efter min opfattelse kræve meget sikre holdepunkter at anfægte ministeriets praksis for meddelelse af humanitær opholdstilladelse, herunder hvornår behandlingsmulighederne i hjemlandet undersøges.”

Det følger af det anførte, at Folketingets Ombudsmand normalt vil være tilbageholdende i forhold til sin prøvelse af myndighedernes skønsmæssige vurdering af, om betingelserne for meddelelse af humanitær opholdstilladelse er opfyldt.

4. Justitsministeriet skal i tilknytning til det ovenfor anførte bemærke, at ministeriet har fundet eksempler på, at en udtalelse fra Folketingets Ombudsmand har givet anledning til en ændring af ministeriets sagsbehandlingspraksis.

Som eksempel herpå kan nævnes en udtalelse fra 2008 (FOB 2008.211), hvor Folketingets Ombudsmand af egen drift tog et generelt spørgsmål om genoptagelse af tidligere afgjorte sager om humanitær opholdstilladelse op til behandling. Ombudsmanden fandt bl.a., at Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration ikke uden videre kunne betragte en henvendelse indgivet fra udlandet om behandling af en afsluttet sag om humanitær opholdstilladelse fra en udlænding, som var udrejst frivilligt, som en ny ansøgning, med den virkning, at henvendelsen ville blive afvist. Ombudsmanden fandt endvidere, at spørgsmålet om, hvorvidt det var undskyldeligt eller ej, at udlændingen først efter udrejsen fremlagde nye oplysninger, kun undtagelsesvist burde tillægges vægt, hvis oplysningerne i øvrigt kunne have ført til genoptagelse. Ministeriet tilsluttede sig ombudsmandens synspunkter og indrettede sin sagsbehandling i overensstemmelse hermed.